

Justis- og beredskapsdepartementet
Innvandringsavdelingen
Postboks 8005 Dep
0030 OSLO

Dato: 05.09.2014

Vår ref: 14/1898 - 13 EFY (14/23583)

Deres ref:

Høringssvar: Endring i utlendingsforskriften, varig ordning for lengeværende barne og begrunnelse i vedtak som berører barn

Det vises til Justis- og beredskapsdepartementets brev av 6. juni 2014 «Høring – endringer i utlendingsforskriften, varig ordning for lengeværende barn og begrunnelse i vedtak som berører barn». Borg bispedømmeråd har behandlet dokumentet i sitt møte 4.september, og vil uttale følgende:

Borg biskop og bispedømmeråd har som forankring for våre holdninger at barn har samme verdi som voksne mennesker i kraft av Guds skapelse, Guds frelseshandling og Den Hellige Ånds gjerning. Barnets situasjon må derfor alltid gis en selvstendig vurdering. Derneft er det kirkens oppfatning at Gud på en særlige måte forsvaret sårbar og utsatte mennesker og at staten har en særlig oppgave i å gi disse menneskene beskyttelse. Denne kirkelige forståelsen gjenfinnes i dag i FNs Barnekonvensjon og øvrige menneskerettighetsdokumenter.

Borg biskop og bispedømmeråd støtter at det nå foreslås å tillegge hensynet til barnets beste større vekt enn dagens praksis viser. Borg biskop og bispedømmeråd vil på generelt grunnlag påpeke at det i denne type saker må unngås mange skjønsmessige elementer som forvaltningen står fritt til å vurdere, og er derfor positive til at det utarbeides klarere retningslinjer for hvordan vedtak skal utformes slik at de konkrete vurderinger og hensyn i sterkere grad blir synliggjort.

Kommentarer til 5.1.1: Vurdering av barnets tilknytning

Borg biskop og bispedømmeråd er enig i at det må utformes klarere kriterier for hvilke forhold som skal tillegges betydning og hvordan disse skal vektas i forhold til hverandre, når barnets tilknytning til Norge skal vurderes. Dette vil i sterkere grad bidra til en praksis som ivaretar rettssikkerhet og likebehandling. Når målet er at barnets beste skal veie tyngst, må rammen for forvaltningens skjønsmessige vurderinger klart avgrenses i form av konkrete prosedyrer og kriterier.

Momentene som departementene drøfter synes som et steg i riktig retning, selv om noen av disse bør presiseres ytterligere. Det bør for eksempel sies noe om hvor mange års oppholdstid i Norge som kreves for å få opphold på bakgrunn av botidskravet.

Kommentarer til 5.1.2: Kravet om barnefaglig forsvarlige vedtak

Borg biskop og bispedømmeråd synes det er positivt at det innføres et absolutt krav om at et vedtak skal være barnefaglig forsvarlig. En naturlig konsekvens av dette må være at hvis et eventuelt avslag ikke viser seg å være barnefaglig forsvarlig, skal familiene innrømmes oppholdstillatelse. Innvandringspolitiske hensyn må derfor klart underordnes forsvarlighetskravet. Hvis det etter en barnefaglig vurdering viser seg at det er i barnets beste å få opphold i Norge, kan dette ikke trumfes av innvandringspolitiske hensyn.

Borg biskop og bispedømmeråd vil videre understreke at innholdet i «barnefaglig kompetanse» og hvilke vurderinger disse kompetansemiljøene skal gjøre, trenger en langt sterkere presisering og avklaring for å sikre likebehandling, rettssikkerhet og en forutsigbar saksbehandling.

Kommentarer til 5.1.3: Medvirkning til identitetsavklaring og retur

Borg biskop og bispedømmeråd er kritiske til at kravet om foreldrenes medvirkning til identitetsavklaring og retur innføres som en **hovedregel** for at det skal gis opphold på grunn av barns tilknytning til riket. Slik medvirkningskravet nå er formulert vil dette kunne undergrave både hensynet til barnets beste og de foreslåtte kriteriene i punkt 5.1.1.

Borg biskop og bispedømmeråd har forståelse for at det er ønske om å avklare identitet. Men en praksis som gir avslag til barn med foreldre som av ulike grunner ikke medvirker til identitetsavklaring, innebærer at barn rammes av norske myndigheters ønske om å straffe foreldre som har brutt utlendingsloven. Når barna identifiseres med foreldrenes handlinger, blir ikke barnas selvstendige rettigheter respektert (jf Barnekonvensjonen). Straffereaksjoner overfor foreldrenes brudd på utlendingsloven bør ses som et eget spørsmål.

Kommentar til 5.2: Begrunnelse i vedtak som berører barn

Borg biskop og bispedømmeråd er glad for departementets forslag om begrunnelse i vedtak som berører barn. At det nå foreslås å synliggjøre i vedtakene hvordan barnets beste er vurdert og hvordan ulike hensyn blir vurdert mot hverandre, vil i langt større grad kunne være med å bidra til rettssikkerhet og likebehandling.

Med vennlig hilsen

Atle Sommerfeldt
biskop

Per Johan Bjerkeli
stiftsdirektør
Endre Fyllingsnes

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen signatur.

Kopi til:
Rådgiver Tonje Falch-Nevand

Mottakere:
Justis- og beredskapsdepartementet Innvandringsavdeli 0030
ngen

OSLO